

weboldalkereső:

Keresés Megosztás

Megosztás

látogatók száma: 4131

Toplisták

2010 Február

8

hétfő (Aranka)

✖

Ez a Mi országunk	Jelmondatom	Hírek	Tüntetés, rendezvény	Elérhetőségeim	Képtár
Amit titkonak	Nyirkai jóslat	Vendégkönyv	Forum	Nyílt levél	Verseim
Nemzeti oldal	Toborzás	Gyűjtés	Nemzeti oldalaink	Mi lehet a megoldás?	Fontos paragrafusok
Segítség, hitelesek	Aki magyar, olvassa	Miért nem a Fidesz	Jobbik prograja	Polgárok háza műsor	Interjú
Rendőrség?	Polgári engedetlenség	Viccek	Blog	Isten patikája	Nostradamus jóslata

A Parlament szerdai zsidó megszállása képekben

2009-12-10. 18:08 [Kuruc.info](#)

Amint azt már megszokhattuk, a látszat kedvéért még mindig Magyarországnak hívott gyarmat héber urai bizonyos időközönként ellátogatnak kis hazánkba, hogy emlékeztessék az alattvalókat, kinek szolgálnak, s a jövő elkezdődött bölcs iránymutatásukkal szabják meg a tartomány további sorsának alakulását. Ilyenkor kormány és parlamenti ellenzék versengve csúszik hason a kenyéradó gazda előtt, hűségét és alázatosságát bizonyítva, s szorgos meaculpázások közepette lesik alázzattal az új parancsokat.

Bajnai kapott egy szép menőrá, amiért ilyen szőfogaóó fiú

Így történt most is: december 9-én Elie Wiesel, a holokauszt-ípar egyik megalapítója méltóztatott Judapestre fáradni, hogy megemlélje, hogy áll az antifasiszta küzdelem ügye (és semmiképpen sem az országfelváltás, valamint a cionista cenzúra bevezetéséé vagy a Gárda felszámolásáé, természetesen). Nosza, fideszes vezénylettel knesszetté is változtatták rögvest az Országházat, bizonyítva, pillanatokba telik majd az átalakítás, ha az elszaporodó palesztinok által sanyargatott tel-avivi kormányzat hivatalosan is áthelyezné székhelyét a felvásárolt ország fővárosába, és bűnbánóan hallgatták a vezetőség szavait az osztály-, khmm, a rasszizmus elleni harc további fokozásának fölötté szükséges voltárol. Wiesel bácsi pedig, a várakozásoknak megfelelően, irányt is mutatott: börtönbe azokkal, akik uralmunk vallási-ideológiai alapjának, az ún. holokausztnak bármelyik tételét meg merik kérdőjelezni!

A zsidó.com jóvoltából képeken is megtekinthetjük a csodás eseményt - s talán a ránk váró jövőbe is betekinthetünk ezáltal.

Jönnek és dícsérnek vagy selyemzsinórt kap a bábkormányfő. Bajnainak szerencséje van

2010-01-26 09:12:30
ezeket a gyönyörű zenéket hol lehet megszerezni
 2009-12-12 11:54:14
Adjon az isten! WWW.MAGYARGYEF
-bannercsere?
 2009-11-29 10:55:35

üzenet írása
 + frissítés +

Melyik pártira szavazol?

Fidesz

MSZP

SZDSZ

Jobbik

Humanisták

szavazok

Taps a főnöknek

Wiesel és barátai mellett még Bajnaiék is angyaloknak tűnnek így megszeppenve

Útmutatás: börtönbe azokkal, akik nem fogadják el a holodogmatikát!

Idézet a Zsidó.com-ról: "Rákérdez arra, hogy miért nincsen Magyarországon holokauszt-tagadást elítélő törvény, mint például akár Franciaországban, akár Németországban. Miért nem szerepel ma Magyarországon a közoktatásban a holokauszt borzalmaiból bemutató tananyag?"

Kitüntetik a legsötétebb alakot, akit magukkal sikerült hozniuk

Bizony, ez folyik a "magyar" Parlamentben...

A bűnözőképű után Balog beszámol a kirótt feladatok elvégzéséről

Idézet a Zsidó.com-ról: "Oberlander Báruich rabbi beszéde után Balog Zoltán arról beszél, hogy annak ellenére, hogy eme falaknak szomorú múltja is van, valami fejlődés mégis tapasztalható, ennek kapcsán említette a 2001. évi törvényt, melyben az Országgyűlés elrendelte a Holokauszt emléknapot."

Kövesen látszik: meg tudná szokni ott

Ünnepelnek a megszállók

Utána meg jól bezabálnak, mit nekik válság - hiszen ők okozták

Az utolsó eligazítások (aztán irány a fodrász)

Mi mást is tudnának ajándékba adni egymásnak...

Az asztalnál folytatódik az egyeztetés

A barátunk

A végzőt a felvásárlók összekötője mondja ki

A holokauszt-csalás leleplezői - II. rész: Robert Faurisson

Robert Faurisson Szerkesztőségünk új sorozattal kívánja tovább rombolni a holokauszt-ipar gyengülő bástyáit, és egyúttal egyenként tisztelni a revizionista történetírás nagyjait. [Dossziénk](#) bevezetőjében rávilágítottunk a mítoszteremtők céljaira, végigvettük és cáfoltuk legfontosabb érveiket (a szöveg utolsó, komolyabb frissítése júniusban történt, aki még nem olvasta volna azóta, annak kiemelten ajánljuk), valamint számos kapcsolódó tanulmányban, publicisztikában mutattunk rá a holmi gázkamrákról, népirtásról sipánkozók állításainak tarthatatlanságára.

Az alább induló sorozatunkban bemutatjuk a hololufi kipukkasztásában elévülhetetlen érdemeket szerző másként gondolkodók életét és munkásságát, bízva ezáltal abban is, hogy az egyre erősödő nemzeti radikális oldalon is még jelentős számban megtalálható "na jó, azért ez már túlzás, ne essünk át a ló túloldalára" butácskák is jobb, igazabb belátásra térnek. Dicsőség a hősöknek! Dicsőség a bátor revizionistáknak! (*Kuruc.info*)

Kapcsolódó: [I. rész: Paul Rassinier](#)

Korunk legnagyobb szellemi kalandora: Robert Faurisson

Semmi kétség: a legtekintélyesebb revizionista történész Robert Faurisson, akit méltán tekintenek mesterüknek a történelmi igazság után áhító fiatalabb kutatók. Faurisson 1929. január 25-én született az angliai Sheppertonban. Édesapja francia, édesanyja pedig skót származású. Szülei igen sokat utaztak, és hosszú éveket éltek és dolgoztak a világ különböző tájain, ezért aztán a kis Faurisson iskoláit Franciaországban, Szingapúrban és Japánban végezte el. A második világháborút Franciaországban vészelte át, és saját bevallása szerint sem családja, sem ő nem szerette a németeket. Később a Sorbonne Egyetemen tanult, ahol 1972-ben az irodalomtudományok doktora lett. 1969 és 1974 között a hírneves párizsi egyetemen oktatott, 1974 és 1990 között pedig a Lyoni Egyetemen tanított francia irodalmat.

Faurissonnak a háború után 15 esztendeig eszébe sem jutott a gázkamrák létében kételkedni vagy éppen a hatmilliósi áldozati számot erős túlzásnak tartani. 1960-ban azonban a Die Zeitben olvasta az egyik vezető német történész, Martin Broszat levelét, amelyben a neves kutató bevallotta: "Sem Dachauban, sem Bergen-Belsenben, sem Buchenwaldban, sem másutt az egykori Német Birodalom területén nem voltak gázkamrák." Faurisson úgy érezte, roppant jelentős fordulat történt. Elhatározta hát, hogy alaposabban utánanézz az ügynek. Megtette, és döbbenetes felfedezésre jutott: rájött, hogy mindaz, amit a zsidóság megsemmisítéséről a könyvek, filmek tömkelegében állítanak, jórészt hazugság. És úgy határozott, aligha lehet fontosabb feladata az életben, mint ennek a kolosszális világcsalásnak a leleplezése.

Hosszú évek kutatásai után Faurisson első ízben 1978 decemberében lépett a nyilvánosság elé revizionista nézeteivel. A Le Monde című tekintélyes lapban közzétett cikkében a hivatalos holokauszt-sztori súlyos ellentmondásaira világított rá. Ő publikálta először az auschwitzi krematóriumok és a tábor más létesítményeinek tervrajzait, amelyeket a lengyelországi Auschwitz Múzeum levéltárában talált meg.

Szinte hihetetlen, de akkoriban még arra is lehetőség volt, hogy televízióban fejthesse ki érveit. A nevezetes vitát 1979 áprilisában sugározta a svájci állami televízió. A holokauszt-iparosok azonban hamarosan kapcsoltak, mert alighanem rájöttek, hogy képtelenek meggyőző érvekkel megvédeni álláspontjukat. Faurisson mindenesetre számtalan cikkben, tanulmányban és könyvben cáfolta meg a holokauszt-hazugságot. És egyre több és több követője akadt. Csak idő kérdése volt, mikor fognak a sarokba szorított cionisták a törvény erejével lesújtani. Ernst Zündelt, a Kanadában élő neves revizionista történészt 1985-ben állították első ízben bíróság elé. A vád ellene az volt, hogy kiadta és terjesztette Richard E. Harwood (valódi nevén Richard Verall) még 1974-ben írt Tényleg hat millióan haltak meg? című könyvét. Hogy miért bűn egy könyv kiadása egy állítólagos demokráciában? Azért, mert "hamis információkat terjeszt". Akkoriban ugyanis még nem léteztek a holokauszt tagadását tiltó törvények, így hát valami mást kellett találni, amelynek alapján el lehetett ítélni a "bűnöst". A cionisták azt hitték, egy nyilvános kirakatper során, hangos propagandakampány kíséretében fogják majd meghurcolni Zündelt, és az ő kálváriája majd elrettenti azokat, akik alaposabban gondolkodni merészelnék a holokausztról.

Csak hogy az akció bumeráangként ütött vissza a cionistákra. Faurisson időt és pénzt nem sajnálva küzdött Ernst Zündel felmentéséért. Kiváló kutatókat és

nagyszerű ügyvédek sikerült felvonultatni az igaztalanul vádolt Zündel oldalán. Érthető, ha a holokauszt-iparosok nemigen emlegetik a nevezetes torontói pert, melynek során első ízben vetettek alá állítólagos szemtanúkat és hivatalos? holotörténészeket alapos keresztkérdéseknek. A holokausztkutatás nagy tekintélyűnek mondott történésze, Raul Hilberg, vagy a Rudolf Vrba nevű túlélő? is gyalázatosan leszerepelt, és teljesen hiteltelenné vált. (Hilberg nem is mert megjelenni az 1988-as újabb tárgyaláson.) Ennek ellenére a cionista nyomás alatt álló törvényszék börtönbüntetésre ítélte Zündelt, aki fellebbezést nyújtott be a döntés ellen. Így került sor a második tárgyalásra 1988-ban. Faurisson mindkét per alkalmával jelentős szerepet játszott a védelem munkájában. Az ő ötlete volt, hogy keressenek egy olyan szakértőt, aki alaposan ismeri az Amerikában létező valóságos gázkamrákat, és kérjék fel őt: vizsgálja meg azokat a létesítményeket az egykori német koncentrációs táborokban, amelyekben állítólag embereket gázosítottak el?.

Így lépett a színre Fred Leuchter, a gázkamrák építésének és a gázzal történő kivégzéseknek egyik legjelentősebb amerikai szaktekinéltye. Leuchternek volt bátorsága alaposan megvizsgálni az auschwitzi gázkamrákat, tapasztalatait pedig egy jelentésben a nevezetes (de szigorúan tiltott) Leuchter-riportban - foglalta össze. Leuchter az úgynevezett gázkamrák, valamint a ruhák és az ágyneműk tetvetlenítésére szolgáló helyiségek falából vett minták alapján bebizonyította: az auschwitzi táborokkomplexumban a náci senkit sem végeztek ki ciklon B gáz felhasználásával. A bíróság azonban mondvacsinált okokból a dokumentumot lesöpörte az asztalról. Szóbeli tanúvallomása elhangzott ugyan Zündel védelmében, de ezúttal sem az igazságosság követelményei szerint döntött a bíróság: a vádlottat 15 hónap börtönbüntetésre ítélték. A nyilvánvaló súlyos jogsértés ellen Zündel ismét fellebbezett, és ezúttal eredményesen, ugyanis a Kanadai Legfelsőbb Törvényszék 1992-ben hatályon kívül helyezte a Zündelt elítélő bírósági határozatot.

Faurisson ezúttal sem sikerült megfélemlíteni. Így hát megpróbálkoztak jogi úton tönkretenni. Perek sokaságát kezdeményezték ellene, melyek eredményeképpen bankszámláját befagyasztották, és otthonában több alkalommal is házkutatást tartottak. Az állandó bírósági hercehurca eredményeképpen válságba került a házassága, és egészsége is megromlott. Első ízben 1981-ben ítélték el három hónap felfüggesztett börtönbüntetésre, valamint 3,6 millió frank befizetésére, ám a jogállam akkoriban még meglehetősen szilárd volt ahhoz, hogy a képtelen bírósági döntést a következő esztendőben hatályon kívül helyezték. 1991-ben megfosztották egyetemi katedrájától, 1995-ben pedig a Válasz Jean-Claude Pressacnak a gázkamrák ügyében című könyve miatt 3000 dollár pénzbüntetést róttak ki rá. 1997-ben azért citálták törvényszék elé, mert nagy nyilvánosság előtt szélhámosnagnak nevezte a náci gázkamrákról szóló beszámolókat és leírásokat.

Ezúttal 120600 frank befizetésére kötelezték. Még ugyanebben az évben az interneten megjelent egyik tanulmánya miatt kellett ismét bíróság elé állnia. A következő esztendő során sem hagytak neki nyugtot. 1998-ban például azért perelték be, mert [megírta az igazságot az Anna Frank naplója című hamisítványról.](#)

2006 októberében egy párizsi bíróság holokauszt-tagadás bűnében találta vétkesnek, mivel az iráni televízióban egy interjú során kijelentette: egyetlen emberek kivégzésére használt gázkamra sem működött a német koncentrációs táborokban a háború idején. Az ítélet: három hónapos felfüggesztett börtön és 7500 euró pénzbüntetés.

Mivel jogi úton sem tudták Faurisson elhallgattatni, cionista ellenfelei az erőszaktól sem riadtak vissza. 1978 óta számtalan alkalommal érte őt fizikai agresszió. A legsúlyosabb eset 1989. szeptember 16-án történt: ekkor támadói olyan súlyos sérüléseket okoztak neki, hogy kis híján életét veszítette. A felelősséget a Zsidó emlékezet fiai? nevű csoport vállalta magára. Azonban soha, egyetlen támadóját sem állították bíróság elé!

1980-ban a következőképpen foglalta össze az álláspontját: Hitler úgynevezett gázkamrái és a zsidók úgynevezett kiirtása történelmi hazugságok, amelyek egy gigantikus méretű gazdasági-politikai csalás előtt nyitották meg az utat. Ennek a csalásnak a hasznélvezője Izrael állama, a nemzetközi cionizmus, áldozatai pedig a németek? de persze nem a vezetők -, valamint a palesztinok? Ami pedig a revizionizmust illeti, a következőt mondta: A revizionizmus talán megváltoztatja, vagyis az igazságnak megfelelően mutatja be a múltat, de nem fogja megváltoztatni az emberi természetet. De a jövő bebizonyítja majd, hogy a revizionistáknak igazuk van. A fejlődés nem fordítható vissza, a revizionizmus szükségszerűen úgy fog bevonulni a történelembé, mint a huszadik század végének legnagyobb és legizgalmasabb szellemi kalandja?.

2006 decemberében Robert Faurisson a legképtelenebb fenyegetések ellenére felszóllalt az úgynevezett holokausztról rendezett teheráni nemzetközi konferencián, ahol is A revizionisták győzelmei címmel tartott előadást. Beszédében hangsúlyozta: Abban a kiváltságban van részünk, hogy a XXI. század elején tanúi lehetünk annak, amint a történelem egyik legnagyobb hazugsága komolyan megkérdőjeleződik. Hiába ragyog ezer fénnel, a holokauszt? mítosza valójában elhasználódik. Arra szolgált, hogy Palesztina földjén igazolja egy háborús gyarmat létrehozását, amely a Zsidó Állam? nevet vette fel és egy zsidó hadsereggel? látta el magát. A nyugati világra egy zsidó vagy cionista zsarnokság

igáját kényszeríti, amely az értelmiségi, egyetemi és médiavilág minden területén érezhető. Egészen a lelkéig megmérgezett egy nagy országot, Németországot. Lehetővé tette, hogy ez utóbbtól, valamint sok más nyugati országtól hatalmas összegeket zsaroljanak ki márkában, dollárban és euróban? Lehetővé teszi csaknem az egész világ megvadását, és hogy mindenhol ?megbánást? és ?kárpótlást? követeljenek akár a ?Jahve választott? népe ellen irányuló állítólagos cselekedetek, akár a büntettségben tanúsított állítólagos cinrosság, akár a második világháború során a zsidók sorsa iránt mutatott állítólagos közöny miatt. Számlájára irandó koncepciók peres sorozata, kezdve a gyalázatos nürnbergi perrel. Lehetővé tette legyőzött katonák ezreinek felakasztását, egy kegyetlen fosztogatásokat, botrányos jogi eljárások tízezreit, beleértve azokat, amelyeket manapság folytatnak nyolcvan vagy kilencven éves aggastyánok ellen, akik ellen hamis tanúvallomásokot tettek ?csodálatos módon? megmenekült zsidók. E borzalmaknak, ennek a mértéktelen gyűlöletnek és hazugságnak, ennek a ?hübrisznek?, amelyet a sors egyszer még mindenképpen megbüntet, röviden, mindezeknek a túlzásoknak véget kell érniük. Egyetlen nép sem volt türelmesebb ezzel a zsidó vagy cionista ?hübrisssel?, mint az arab nép; márpedig ez a nép eljutott a türelme végére. Meg fog szabadulni az izraeli igától, és meg fogja értetni a Nyugattal, hogy eljött az ideje egy valódi béke megkeresésének, ahelyett, hogy fegyveresen támogatnak egy mesterséges államot, amely csak erővel képes fenntartani önmagát. Nyugaton is és az Egyesült Államokban is felnyílik egyesek szeme, és az emberek rádöbbennek arra, hogy mit is kockáztat a nemzetközi közösség, ha ilyen hosszú időn át aláveti magát a ?holokauszt? hamis vallásának, amely Izrael Állam elsősorú fegyvere, pallosa és védőpajzsa.?

Perge Ottó - Kuruc.info

Könyvei:

Écrits révisionnistes (1974-1998)
Pope Pius XII's Revisionism

Jelentősebb cikkei angolul:

- [An Assessment of the Garudy/Abbe Pierre Affair](#)
 - [A Prominent False Witness: Elie Wiesel](#)
 - [Benedict XVI Denounces the Absence of ?Reason? among the Moslems](#)
 - [Gas chambers or gas stations?](#)
 - [How the British Obtained the Confession of Rudolf Höss](#)
 - [Interview with Professor Robert Faurisson at the Guest House of the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran](#)
 - [Is the Diary of Anne Frank Genuine?](#)
 - [Preface to Foundations of Contemporary History / Dissecting the Holocaust](#)
 - [Preface to Heresy in Twenty-First Century France](#)
 - [Preface to the Italian Edition of Is the Diary of Anne Frank Genuine?](#)
 - [The Adventure of Revisionism](#)
 - [The Horned Visions of the "Holocaust"](#)
 - [The "Problem of the Gas Chambers"](#)
 - [The Secular Religion of ?the Holocaust,? a Tainted Product of Consumer Society](#)
 - [The U.S. Holocaust Memorial Museum: A Challenge](#)
 - [The Victories of Revisionism](#)
 - [The Zündel Trials \(1985 and 1988\)](#)
 - [Witnesses to the Gas Chambers of Auschwitz](#)
- Jelentősebb cikkei franciául:
- [Je bois du petit lait](#)
 - [Les Témoins des Chambres a gaz d'Auschwitz](#)

- [Milices Juives: Quinze ans--et plus--de Terrorisme, en France](#)

Jelentősebb cikkei németül:

- Die Zeugen der Gaskammern von Auschwitz
- [Professor Faurisson antwortet dem Amerikaner Michael Shermer](#)
- Vorwort; Grundlagen zur Zeitgeschichte .

Kommentárok, dokumentumok, levelek:

- [A Victory for the Revisionists?](#)
- [Another hackneyed Auschwitz ?revelation?!](#)
- [Famous French sociologist Alain Besançon discovers ?the religion of the Shoah?](#)
- [For Hossein Amiri](#)
- [French Justice, Justice on its Back](#)
- [Holocaust is West's Last Taboo](#)
- [New Police Raid at My House](#)
- [The Active Revisionism of Jean-Gabriel Cohn-Bendit](#)
- [The Detail](#)
- [The ?Töben Case? as seen by Voltaire](#)
- [The UN Decides on a Universal Ban on Revisionism](#)

Kapcsolódó:

- [Holokauszt-bűnözés: Anna Frank naplója is hamisítvány](#)
- [Holokamu-dosszié](#)

 Bemutatjuk a holokauszt-csalás leleplezőit - I. rész: Paul Rassinier

Paul Rassinier Szerkesztőségünk új sorozattal kívánja tovább rombolni a holokauszt-ipar gyengülő bástyáit, és egyúttal egyenként tisztelni a revizionista történetírás nagyjai előtt. [Dossziénk](#) bevezetőjében rávilágítottunk a mítoszteremtők céljaira, végigvettük és cáfoltuk legfontosabb érveiket (a szöveg utolsó, komolyabb frissítése júniusban történt, aki még nem olvasta volna azóta, annak kiemelten ajánljuk), valamint számos kapcsolódó tanulmányban, publicisztikában mutattunk rá a holmi gázkamrákról, népiirtásról sipánkozók állításainak tarthatatlanságára.

Az alább induló sorozatunkban bemutatjuk a hololufi kipukkasztásában elévülhetetlen érdemeket szerző másként gondolkodók életét és munkásságát, bízva ezáltal abban is, hogy az egyre erősödő nemzeti radikális oldalon is még jelentős számban megtalálható "na jó, azért ez már túlzás, ne essünk át a ló túloldalára" butácskák is jobb belátásra térnek. Dicsőség a hősöknek! Dicsőség a bátor revizionistáknak! (*Kuruc.info*)

A holokauszt-revizionizmus atyja: Paul Rassinier

Roppant különös, hogy a holokauszt-revizionizmus atyja egy olyan ember, aki részt vett az ellenállási mozgalomban a második világháború idején, mi több, néhány német koncentrációs tábornak is lakója volt. Paul Rassinierről van szó, akinek a nevét idehaza egyáltalán nem, de a nagyvilágban is csak kevesek ismerik. Éspedig azért nem ismerik, mivel a holovallás terjesztői igyekeznek elhallgatni a közvélemény elől, hogy igenis léteznek olyan bátor emberek, akik az igazság kimondásáért hajlandók az üldöztetést, a kirekesztést, mi több, a börtönt is vállalni.

Rassinier Franciaországban született 1906-ban. Történelem és földrajz szakos gimnáziumi tanári képzést szerzett, és hosszú éveken keresztül különböző középiskolákban tanított, 1933-ban pedig a balforti College d'Enseignement professzora lett. És bizony, bizony, nácizók és fasisztázók, figyelem: 1922-ben belépett a Francia Kommunista Pártba. Igaz, a ?munkásosztály elárulásának? vádjával tíz évvel később kizárták onnan. Baloldali meggyőződését azonban élete végéig megtartotta, mi több, pacifistának vallotta magát. A szocialista párt keretei között politizált, és igen sokat publikált baloldali lapokban. Miután Franciaország egy részét megszállták a németek, ellenállási mozgalmat szervezett, amely igen sok zsidót csempészett át svájci területre. 1943 októberében azonban a Gestapo letartóztatta. (Amivel talán az életét mentették meg a németek, mivel korábban a kommunista párt, továbbra is fennent hirdetett pacifizmusa miatt, halálra ítélte.) Rassinier rövidesen a buchenwaldi koncentrációs lágerben találta magát. Később átszállították a dorai táborba, és ott is maradt a háború végéig.

Miután elhallgattak a fegyverek, Rassinier hazatért Franciaországba. Politikai tevékenységbe kezdett, és rövidesen a nemzetgyűlés tagjává választották a szocialista párt színeiben. A francia kormány kitüntetéssel honorálta az ellenállási mozgalomban kifejtett tevékenységéért. Mivel végzettségét tekintve történész volt, úgy gondolta, feltétlenül meg kell írnia a német munkatáborokban átélt élményeit. Ő azonban ? más úgynevezett szemtanúkkal ellentétben ? csakis az igazat akarta elmondani. Írásaiban ? melyek közül a legismertebb az 1950-ben megjelent Odüsszeusz hazugsága - megrázó képekkel ecsetelte, amint Dorából Buchenwaldba szállították az elhunyt foglyok tetemeit, ahol is a krematóriumokban elégették őket. ?Minden nap hullákkal megrakott teherautók érkeztek a dorai táborból Buchenwaldba? ? írja könyvében -, de rögvest hozzáteszi: ?ezeknek a holttesteknek a felfedezése alapján állítják, hogy micsoda borzalmak történtek Buchenwaldban.? Rassinier szerint valóban tömegesen haltak meg a foglyok a háború utolsó hónapjaiban a lágerben, a ?rossz bánásmód, a hiányos táplálkozás, a gyógyszerek hiánya, a kényszermunka, valamint a tüdőgyulladás következtében?.

Gázkamrákról egyetlen szót sem szól, ellentétben számos egykori buchenwaldi fogollyal, akik bizony nem riadtak vissza a képtelenebbnél képtelenebb történeteik nyilvánosság előtti ismételtetésétől. A holokauszt-babona terjesztői elfelejtik megemlíteni, hogy Rassiniernek igaza volt: 1960-ban ugyanis Marton Broszat, a Müncheni Jelenkorkutató Intézet munkatársa nyilvánosan is beismerte, hogy sem Buchenwaldban, sem másutt a Harmadik Birodalom területén nem folyt elgázosítás. A ?hivatalos holotörténeszek? ma már Buchenwaldot kivétel nélkül munkatábornak írják le, ahol nem működtek gázkamrák.

Rassinier igen korán felismerte: nagyon sok egykori fogoly, amikor felidézi a náci lágerekben átélt élményeit, egész egyszerűen túlzásokba esik, sőt, hazudozik. ? Hamis képet festenek a német koncentrációs táborokban uralkodó állapotokról. De arra is rá kellett döbennem, hogy egyáltalán nem lehet csupán a nemzetiszocialistákra mutogatni, mivel lágerbe másutt is működtek a háború alatt? Úgy éreztem, ha tovább hallgatok az igazságról, magam is hozzájárulok a hamis kép kialakulásához? ? írta Rassinier.

Hát valahogy így kellene gondolkodni mindenkinek, aki értelmiséginek, vagy egyáltalán embernek nevezi magát! Rassinier nyilván nem azt nézte, mit kell mondania ahhoz, hogy elismerjék, karriert fusson be, és sok pénzt kereshessen. Ő csakis az igazat akarta elmondani, minden hátsó szándék nélkül. És még ő van kikiáltva ?nácinak? meg ?rasszistának?, és az ő nevét nem illik még csak megemlíteni sem a ?politikailag korrekt? körökben! Ezzel szemben a pénzért és karrierért hazudozók előtt megnyílik minden ajtó, és fennent hirdethetik nézeteiket a nyilvánosság fórumain!

Rassinier egész egyszerűen képtelen volt csöndben maradni, amikor egykori fogolytársai ostoba agyszüleményeit hallotta vagy olvasta. Úgy döntött, lerántja a leplet a hazugságokról. Raul Hilberg máig alapműnek számító, Az európai zsidóság megsemmisítése című könyvéről például igencsak lesújtó véleménnyel volt. Nem áll mögötte komoly, lelkiismeretes kutatómunka ? állította. Mint az 1964-ben napvilágot látott, Az európai zsidóság drámája című munkájában Rassinier leírta: ? Eljön majd a nap, amikor senki sem fog Raul Hilberg könyvéről beszélni, vagy ha mégis, akkor valami értéktelen kacatnak tartják majd, olyasfajta fércműnek, amely korunk botránysos eltévelyedéseinek egyik pontos lenyomata.? Így igaz, noha az a nap még egyelőre nem érkezett el. (Csak a gondolkodó és látó kevesek tudják, hogy Raul Hilberg munkája hajítófát sem ér.)

Rassinier megdöbbenve hallgatta a buchenwaldi gázkamrákról szóló beszámolókat, hiszen ő maga semmiféle ilyesfajta helyiséget soha nem látott a lágerben. Mint az Odüsszeusz hazugságában írja: ?1950-ben még lehetetlen pontosan véleményt formálni a gázkamrákról, ugyanis egész egyszerűen hiányoznak a bizonyító erejű dokumentumok? a megmaradt iratok részben homályos és többféleképpen is értelmezhető utalásokat tartalmaznak, vagy pedig durva hamisítványok.? Az európai zsidóság drámája című írásában még világosabban fogalmaz: ?Ami a gázkamrákat illeti, a teljesen megbízhatatlan szemtanúk hazug beszámolóinak véget nem érő áradata, továbbá az utólag fabrikált dokumentumok léte ? amelyekre igyekeztem is felhívni olvasóim figyelmét ? számomra teljesen egyértelművé teszi: a Harmadik Birodalom vezetői sohasem tervezték a zsidók

tömeges megsemmisítését, és nem is adtak soha utasítást a legyilkolásukra. De vajon egy ilyen, a legfelsőbb szintről származó parancs nélkül lehetséges lett volna-e a zsidóság genocidiuma? Nos, ezzel a kérdéssel küszködök immár 15 esztendeje.?

Rassinier tehát az első olyan kutató, aki írásaiban ki merte mondani: a náci Németország vezetői nem tervezték a zsidóság megsemmisítését, és a német koncentrációs táborokban nem folytak tömeges elgázosítások. Ezen kívül pedig szintén elsőként vonta kétségbe a hatmillió zsidó áldozati számot. Alapos vizsgálatok után arra a következtetésre jutott, hogy a nácik 12 éves uralma idején legkevesebb 987 592, legfeljebb azonban 1 589 492 zsidó veszíthette életét. Azóta sem tudta senki megcáfolni Rassinier számításainak eredményét. Arthur Butz A huszadik század hazugsága című művében csak azt írta, hogy ami az elhunyt zsidók számát illeti, nincs oka vitába szállni Rassinierrel. Nemrégiben David Irving ? aki ausztriai börtönbüntetése óta meglehetősen óvatosan közelít a holokauszt témájához -, arról értekezett, hogy vizsgálatai szerint 1 millió 200 ezer zsidó veszíthette életét a második világháború idején.

Az évek múlásával, minél többet kutatót a témában, annál inkább erősödött revizionista meggyőződése. (Ez mindenkivel így történik: próbálja ki az olvasó, mélyüljön el a holokauszt világában, vizsgálja meg a kérdést alaposan, minden oldalról, és elkerülhetetlenül revizionistává válik.) Rassinier elsőként cáfolta meg a magát ?Mengele boncolóorvosának? nevező szélhámos, Miklós Nyiszli ? visszaemlékezéseiben? szereplő ?élmények? és ?állítások? valóságát. Felkeltette az érdeklődését a Jeruzsálemben 1961-ben megrendezett Eichmann-féle kirakatper is, melyről egy terjedelmes írást is megjelentetett. Rassinier elsőként állapította meg: az úgynevezett ?háborús bűnösök? elleni bírósági eljárások azt a célt szolgálják, hogy ébren tartsák a bűntudatot Európa népeiben, és ily módon erősödjön a cionisták ereje és hatalma. Élete utolsó éveiben a Vatikán levéltárában kutatót, mivel szerette volna bizonyítani, hogy igaztalanok azok a vádak, amelyek szerint XII. Piusz semmit sem tett a zsidóság megmentésének érdekében. A témáról írott könyve ? Operation Vicar. The Role of Pius XII Before History címen ? 1965-ben jelent meg.

Szinte élete utolsó pillanatáig írta könyveit és tanulmányait. Sohasem hajtotta bosszúvágy a németek ellen, pedig lett volna rá oka: a náci koncentrációs táborokban töltött fogsága idején ugyanis a veséje súlyosan károsodott. Halálát is veseelégtelenség okozta. Igazi értelmiségi volt: semmi mást nem akart, csakis az igazságot elmondani. Ő aztán tényleg soha nem szolgálta a ?nyomorító hatalmakat?. Amelyek viszont igyekeztek őt elhallgattatni. Ellenségei számos alkalommal perelték be és citálták bíróság elé. De nem lehetett őt megfélemlíteni és megtörni. Egy boldogabb korban úgy fognak majd emlékezni rá, mint aki a történelmi igazság keresésének egyik nagyszerű és bátor harcosa volt.
Perge Ottó - Kuruc.info

Interneten is hozzáférhető angol és német nyelvű munkái:

[The Holocaust Story and the Lies of Ulysses](#) (magyarul is hozzáférhető)

[The Real Eichmann Trial](#) (pdf)

[The Holocaust in Perspective](#)

[Das Drama Der Juden Europas](#) (pdf)

Művei franciául:

Le Passage de la Ligne, 1948

Le Mensonge d'Ulysse, 1950

La Discours de la Dernière Chance (introductory essay to a doctrine of Peace on the theme: "Neither Moscow nor Washington") 1953

Candasse ou la huitième pêche capitale, 1955

Le Parlement aux mains des banques, 1955

Ulysse trahi par les siens, 1960

L'Équivoque révolutionnaire, 1961

La Véritable Procès Eichmann ou Les Vainqueurs incorrigibles, 1962

Le Drame des Juifs européens, 1964

Les Responsables de la seconde guerre mondiale, 1967

Kapcsolódó: [Holokamu-dosszié](#)

*** www.nemzetihirhalo.hu *****

Ismerjük meg Fidesz politikusainkat! - Pintér Sándor

Új sorozatunk azzal a céllal indult, hogy mindenkinek világos legyen mi is várhat ránk a Fidesz kormányra kerülése után.

2009/11/23 - 21:50 [Szent Korona Rádió](#)

Sorozatunk első része a Fidesz egyik legundorítóbb és a módszerváltás utáni Magyarország egyik leghírhedtebb politikusról szól. Cikkünk szigorúan a tények feltárásán alapul és a nyilvánosságra hozott adatok alapján vonunk majd le következtetéseket a narancsos párt leendő belügy és titkosszolgálati miniszteréről.

Ahhoz, hogy megismerjük Pintér elvtársat (nem véletlen az elvtárs megnevezés) nem keveset kell kutakodnunk, ugyanis elég szűkszavúak az ő pályáját bemutató írások - talán nem véletlenül. A wikipédián, vagy más forrásokból fellelhető adatok tudatában természetesen nem leszünk okosabbak. Mi rejlik az adatok mögött és ki valójában a leendő "csúcsmínisztérium" vezetője?

Pintér elvtárs a módszerváltás előtti időkben

Pintér mindig is a hatalom és azon belül is a karhatalom közelében mozgott. Az 1989-es ügynevezett rendszerváltás előtt az MSZMP hűséges kutyájaként a rendőrségnél futott be egy igen sikeres pályát. 1978 és 1985 között az akkor még törtető "Sándorunk" az Országos Rendőr-főkapitányság vizsgálati osztályának előadója volt, majd főelőadója lett. 1985-ben átkerült a Budai Rendőrkapitányságra bűnügyi osztályvezetőnek, majd megbízott kapitányságvezetővé léptették elő. 1988-ban átirányították a Pest Megyei Főkapitánysághoz, ahol a vizsgálati osztály vezetőjévé nevezték ki. Ez a pályafutás természetesen nem mindenkinek adatik meg, de ha valaki abban az időben a párt hűsége katonája, akkor bizony könnyebben juthat előre. A "jobboldali" kormány belügyminisztereként az MSZMP-s múlttól inkább nem is beszélt Pintér, aki természetesen nem az első és nem is az utolsó a Fidesz tagok közül, akik ilyen "szép" múlttal rendelkeznek.

Az 1989-es szörnyű "katasztrófa" sem akasztotta meg Pintér pályafutását, amely nemhogy leszálló ágba került, hanem még jobban felívelt, mint azelőtt. 1990 és 1991 között a Pest megyei főkapitány közbiztonsági helyettesévé léptették elő, majd 1991 márciusában Budapest rendőrfőkapitánya lett. Pár hónappal később, 1991 szeptemberében Boross Péter akkori belügyminiszter kinevezte országos főkapitánnyá, mely tisztséget öt éven keresztül viselt, amikor nyugállományba vonult. 1991-ben vezérőrnaggyá, majd 1993-ban altábornaggyá nevezték ki.

Vajon egyéni tehetsége és teljesítménye juttatta előre, vagy kapcsolatai révén kerülhetett egyre feljebb és feljebb a ranglétrán? Miként érthette el Pintér Sándor ilyen gyorsan a rendőr-főkapitányi posztot az 1990-es években? Az az egy biztos, hogy már akkor is kiterjedt kapcsolatrendszere volt mind a politikában, mint pedig az alvilágban, azonban erre belügyminisztersége idején is számtalan példát fogunk látni.

Közéleti és gazdasági pályafutása

Nyugdíjazása után őrző-védő céget alapított Civil Biztonsági Szolgálat Zrt néven, majd 1997-ben az OTP Bank Rt. biztonsági tanácsadója, illetve igazgatóságának tagja lett, és Csányi Sándor közelébe került, aki jelentős részvénytulajdonnal is rendelkezik a bankban.

Számos vállalkozása alapján az Index információi szerint már többször felkerülhetett volna a leggazdagabb hazai vállalkozók listájára, de ő inkább - talán nem véletlenül - kimaradt a top 100-ból.

Fenyő János és Pintér Sándor országos rendőrfőkapitány a Magyar Újságírók Országos Szövetsége 1996-os sajtóbálján: Fenyő Jánost 1998. február 11-én rejtélyes körülmények között agyonlőtték és a tetteseket azóta sem találják

Az 1998 és 2002 között működő Orbán-kabinetbe az MSZMP-s Pintér Sándor, azzal a feladattal került a BM-be, hogy szedje ráncba a rendőrséget, és javítson a közbiztonsági statisztikákon. A rendőrség helyzete egy mostani hatalomváltás után ismét központi eleme lehet a kormányprogramnak, a Fidesz vezetésében pedig tudják, kevés ember alkalmas egy gyors, látványos beavatkozás végrehajtására a rendvédelmi szerveknél, ezért is szeretnék őt belügyminiszternek. Azonban ne ugorjunk ennyire előre.

Belügyminisztersége, furcsa halálesetek és az olajos ügyek

Pintér Sándor érdekes módon lett belügyminiszter. Méghozzá úgy, hogy a bíróság első fokon elítélte közokirat hamisításért. Honnan tudta Orbán Viktor, hogy ezt az ítéletet nem fogják helyben hagyni másodfokon? Egyáltalán, ki kér fel első fokon köztörvényes bűnért elítélt embert a belügyminisztérium vezetésére? Talán Orbán intézte el, hogy másodfokon felmentsék az emberét? Ismerjük be, Magyarország nem a bátor, igazságért szenvedélyesen küzdő bírák és ügyészek országa volt, és sajnos most sem az.

Talán sokan emlékeznek hogy az 1997-1998-as évek a robbantásos merényletektől voltak hangosak az országban. A Fidesz és az FKGP háza táján történt robbantásoktól sokáig hangos volt a média és sokan emlékezhetnek a hálóköntösben sétáló Torgyán József-re az FKGP "fővezérre", akinek az ajtaja előtt

is történt egy robbantásos merénylet. Mindez persze még a Horn korszak végén történt és a Fidesznek ez pont kapóra jött, hiszen a kampány egyik fő retorikája a közbiztonság megerősítéséről szólt. Még valakinek jól jött ez a sok robbantás, az pedig nem más mint a mi jó "Sándorunk".

Érdekes az is, hogy Pintér mindezen események előtt együtt vacsorázott a bombagyárossal, Dietmar Clodóval - akiről azt mondta nem ismeri, és ezt követően történtek ezek az érdekes robbantások a Fidesz és az FKGP háza táján, persze senki sem sérül meg, kicsit sem. Fura bombák voltak ezek... Pintér csodálkozik, beismeri, hogy valóban találkozott az illetővel, igen, tudta, hogy a neve Dietmar Clodo, ittak is egy pohárával, de nem tudta, hogy Dietmar Clodo pontosan az a Dietmar Clodo. A bíróság felmenti, mert valóban: százezrével mászkálnak Magyarország utcáin e rendkívül fura nevet viselő egyének, nincs honnan azt tudnia - pláne nem egy szegény belügyminiszternek -, hogy melyikük az, aki épp bombagyárost játszik. Egy Zempléni nevű rejtélyes fickó a mi jó "Sándorunk" ellen vall, véletlenül meg is hal infarktuszban. A rendőrség kapásból kizárja az idegenkezűséget.

Miután a Fidesz szövetségeseivel legyőzte a pufajkást és bandáját, újabb robbantás rázta meg a fővárost és a közvéleményt is. Az Aranykéz utcában történt robbanásról a világ tv-i is beszámoltak. A körülbelül négy kiló TNT-nek megfelelő robbanóanyag szörnyű pusztítást végzett. Szemtanúknak szerint az egész olyan volt, mint egy amerikai katasztrófafilm. Hatalmas robbanás, sűrű percekig hömpölygő koromfekete füst, káosz és jajveszékélő sérültek. Az utcát üvegtörmelék lepte el, a kigyulladt autók alkatrészei a házak tetejéig repültek. Sajnos ezúttal mindez valóság volt, Budapesten fényes nappal 1998 július 2-án történt. Boros Tamás volt a célpont, aki véletlenül az olajügyekben is szép részt vállalt, amiben sok nyom pont Pintérhez vezetett. Persze az ő halála is "véletlenül" pont ebben az időszakban történt.

Azt, hogy az olajtanúként elhíresült Nógrádi nevű fiatalembert hogyan nyilvánították nem szavahihető tanúnak, már ne is emlegessük. Országos ismertsége miatt nehéz lett volna eltenni láb alól, ő olyanokat is mondott akkoriban, hogy Pintér több alkalommal is találkozott Flajsz Ferencsel, az olajmaffia egyik vezetőjével, akitől milliókat vett át. Az ügy vége: Nógrádi lassan megőrült az állandó rettegéstől, tanúként nem szavahihető. Pintér tehát ebből az ügyből is ártatlanul távozott.

Az olajügyek utáni nyomozás idején regéltek egy történetet egy nyomozóról, akinek a megszerzett információi alapján fél évszázadra le lehetett volna csukni a fél Parlamentet akkoriban - Pintér keresztapával együtt. Érdekes módon halt meg. A balkezes nyomozó a jobb kezével a bal halántékába eresztett egy golyót, utána letette a pisztolyt a szélvédő kormány előtti részére, komótosan átült az anyósülésre, és meghalt. Helyszínre az őt jól ismerő kollégák érkeztek, akik vélhetően nem voltak mind beavatva a történetbe, így aztán, ha a nyomozati anyagok el is tűntek, a szóbeszédet már nem lehetett megállítani.

A Fidesznek tehát kellett egy erős ember, Pintérnek pedig kapóra jött a belügyminiszteri poszt, sok üzleti ügyet könnyebben is intézett ebből a pozícióból. Tehát 1998-ban megkezdhette a "rendrakást" és a fenti esetekből is jól látszik, hogy belügyminisztersége alatt rendet tett, és az üzleti ügyei is virágoztak ezalatt. Pintér Sándor ezekben az ügyekben "biztos hogy nem" a belügyminiszteri pozíciója miatt tisztázta magát. A köztársaság bírósága ártatlannak nyilvánította vagy egyáltalán el sem kezdte a nyomozást, vagy ha mégis, akkor a nyomozás vezetője véletlenül meghalt vagy az ügy koronatanúja halt meg, esetleg megőrült. Hát ilyen könnyörtelen az élet.

Az 1999-es év elején megmutatta Pintér, hogy a rendőrség ráncba szedéséről szóló hírek igazak és a választási kampányban nem hazudtak. Ez lehetne jó hír, azonban nem az igazi bűnözők lettek áldozatai a karhatalomnak, hanem ahogy ez már szokás a hazafiak váltak Pintér ámokfutásának első célpontjaivá. 1999 február 13-án a Becsület Napja utáni koncertet - amelyet a Viking klubban tartottak - brutális módszerekkel verte szét a Pintér féle rendőrség. Rátámadtak a szórakozó fiatalokra, összesen két hullámban, amiből az első sikertelen volt és úgymond beáldozták a rendőröket. A több mint 500 fős hazafiakból álló csoport könnyedén megvédte magát az akkori sünöktől. A második hullámban viszont a 2006 októberében látott brutalitás volt tapasztalható. Nem hazudtolta meg tehát magát Pintér, aki Gergényi egyik jóbarátja, és módszereiben is hasonlítanak egymáshoz, ugyanis a pártállami időket idézte a volt kommunista eljárása. Kicsiben 2006 október 23-ához lehet hasonlítani ezt a történetet, azonban akkoriban még sem nemzeti jogvédelem, se nemzeti média nem állt rendezésükre a harcos fiataloknak. Ők úgymond egyedül voltak, hiszen bár egy magát nemzetinek mutató párt a MIÉP bent volt a parlamentben, Csurkákék még sem tettek semmit ez ügyben.

Ezen felül ott volt még a 2002-es móri mészárlás, ahol 8 embert öltek meg a

rablók. A rendőrség munkája itt is csődöt mondott. Elfogták Kaiser Edét és Hajdú Lászlót, azonban később kiderült, hogy nem ők követték el a bűncselekményt. Kaisert nemrég felmentették, azonban más bűncselekmények miatt továbbra is börtönben ül. Az ügy még mindig homályos és az elkövetők kiléte sem ismert. Bár 2007-ben megtalálták N. László lakásán a Móron használt fegyvereket, és őrizetbe is vették, de itt is látható hogy a Pintér belügyminisztériuma csődöt mondott. Az akkori főkapitány Orbán Péter pár héttel az eset után lemondott, de Pintér továbbra is a helyén maradt.

A móri mézárálás ügyét sem sikerült felgöngyöltetni

8 embert öltek meg:
A móri mézárálás ügyét sem
sikerült felgöngyöltetni

Sokan emlékezhetünk még Tánczos Gábor ügyére, amelyben őt egy 11 éves körmendi kislány 1998-ban történt megölése miatt ítélték el. Ez az ügy sem tisztázott azóta sem, bár Tánczost már szabadon engedték. Az ügy igen bonyolult és a rendőrség, itt is csődöt mondott. Talán Tánczos csak egy bűnbak volt, ahogy később a móri mézárálás esetében Kaiser? Szerencsére az ügyet sok újságíró is érdeklődéssel fogadta és Toroczka László is foglalkozott az esettel, amelyről a Magyar Jelen című újságban olvashattak is.

Összegezve az akkori belügy és a rendőrség munkája a folyamatos leromlás időszaka volt. Ezt a fenti események is jól mutatják. Az MSZP kormányra kerülése után ez a folyamat felgyorsult. Pintér tehát a 4 éves ciklus alatt látszattervekenységet folytatott és a feladatát - a rendőrség talpraállítását - nem teljesítette.

2002 fordulatot hozott a magyar politikai életben. A választásokon sokak megdöbbenésére és felháborodására a D209-es Medgyessy Péter vezette MSZP diadalmaskodott.

Pintér miatt bukott 2002-ben a Fidesz?

Abban az időben mikor a Nemzeti Ellenállás hajnalán a hazafiak, élükön Budaházyval lezárták az Erzsébet hidat és követelték az elcsalt választások felülvizsgálatát a szavazócédulák újraszámolásával Pintér belügyminiszterként megtehetette volna, hogy utasításba adja a választási bizottságnak a szavazatok újraszámolását. Azonban ezt Pintér nem tette meg. Ezzel hathatósan segített a szocialistáknak, hogy azok elcsalják a választást és megszerezzék a kormányrudat. Persze a 2002 utáni időkhöz se ment rosszul az ex-belügyminiszternek.

2002-ben a tábornok úr visszatért a gazdasági életbe, különböző más örző-védő cégekben rendelkezik most is jelentősebb tulajdoni hányaddal, valamint egy gazdasági tanácsadó Kft. és egy utazási iroda ügyvezető igazgatója, ill. tulajdonosa.

Gergényi büszke üzlettársára

A 2006 végén alapított Admiral Tours Hungary Utazásszervező Kft.-ben Gergényi - szemkilövető - Péternek 30 százalékos tulajdonrésze van, míg a többségi tulajdonos - 60 százalékkal - az a P&V Tanácsadó Kft., amely Pintér Sándor volt belügyminiszter és Valenta László, Pintér volt kabinetfőnökének tulajdonában van.

25 éve jóbarátja Pintérnek
szemkilövető Gergényi

Gergényi még 2007-ben a következőket nyilatkozta Pintérről és a közös cégükről: "Ez a közös vállalkozás egész pontosan egy utazási iroda, amelyben nekem 30 százalékos tulajdonrészem van. Ebben az utazási irodában tulajdonrésze van a P&V Kft.-nek is, amelynek rész tulajdonosa Pintér Sándor úr, aki 25 éve a barátom, és én nem aktuálpolitika alapján válogatom a barátaimat. Minden barátomra, így őrá is, büszke vagyok."

Szép szavak egy több mint 25 éves barátság után. Pintérnek persze nem kényelmetlen sem az üzlettársi kapcsolat sem a barátság ezzel a mocskos hazaárulóval, hiszen az üzlet az üzlet és a pénznek nincs szaga.

Pintér lesz a megalakuló új csúcsminisztérium vezetője?

2010 választási év ismét, azonban a mostani körülmények között a Fidesznek áll a zászló és ebből a remek új "üzletből" természetesen Pintér sem akar kimaradni. Persze most már az egyszerű belügyminiszteri poszttal nem elégszik meg a mi Sándorunk és a Fidesznek is más tervei vannak úgy látszik. A hatalom koncentrálásának jegyében a narancsosok összeolvasztanák a belügyminisztériumot és a titkosszolgálatokat, ez a központosítás pedig a

legsötétebb Dél-Amerikai diktatúrákat idézi fel. Az így létrejövő "csúcsmiszterium" élére pedig nem más tennének, mint - és valószínűleg nem fogják kitalálni kit - Pintér Sándort. A kérdés csupán az, hogy Magyarország újkori történelmének egyik legnagyobb rablóvezéréől mit várhat a radikális nemzeti oldal? Milyen eszközökkel fognak fellépni a hazafiak ellen ezek a bűnözők? Lehetséges, hogy amit az MSZP eddig csinált csupán kisdud játék volt ahhoz képest amit majd Pintértől és csapatától várhatunk? Egyelőre nem tudni, hogy valóban ő lesz e az új miniszterium vezetője, azonban annyi bizonyos, hogy Pintér Sándor ismét a hatalom felé ácsingózik.

Reméljük sorozatunk első része segített önöknek abban, hogy jobban megértsék a Fidesz kormányra kerülése számunkra, a nemzeti oldal képviselőinek nem jelenti a tejjel-mézszel folyó Kánaán eljövételét. Csupán annyit jelent, hogy az eddiginél keményebben és nagyobb kitartással kell harcolnunk az elnyomó köztársasági és a globális érdekeket kiszolgáló hatalom ellen. A Fidesz volt belügyminisztere pedig csak egy a számtalan olyan narancsos vagy a narancsosokhoz közel álló emberből, akit ma megismerhettek. További politikusokat ismertetünk majd meg önökkel, hogy lássák nem csak az MSZP-nél vannak mocskos ügyek.

Extra, Tanulmányok :: 2009-04-19. 09:28 :: [Nyomtatóbarát változat](#)

Világcsalás-Mauthausen! ? szenzációs bűnügyi nyomozás egy magyartól, 1958-ból!

Alföldi Géza ismét ütünk egyet az egyre vérszegényebb hivatalos holokauszt-álláspont képviselőin, rávilágítva állításai tarthatatlanságára. A bő egy hónapja megnyitott, és azóta szövegében is többször bővített [holokamu dossziékban](#) említettük már, hogy Marschalkó Lajos Világhódítók című könyvében tett utalásaival kiérdemelte, hogy magyarként a bátor revizionisták között említessék a neve.

Most pedig egy nemrég előkerült ? és portálunk által először bemutatott ? komoly bűnügyi nyomozás eredményeként megírt tanulmány tükrében örömmel adjuk hírül, hogy Alföldi Géza személyében újabb magyarra lehetünk büszkéek a "holokauszt" kapcsolatban (is) másként gondolkodók úttörői között.

A teljes igazság megismerésére tett törekvéseink mellett mindannyiunk önbizalmának is jót tehet az alábbi írás elolvasása, hiszen ebben az esetben is a magyaros észjárás segíti leleplezni az emberiség történelmének legnagyobb csalását.

Gondoljunk bele, hogy Alföldi észrevételeinél 1958-ban (és még utána is évtizedeken keresztül) a holokausztípar szíriái még olyan bűdöletes hazugságokat bömböltek a hallójáratokba ? amelyek később "történelmi igazsággént", "minden kétséget kizáró bizonyossággént" évtizedeken keresztül roncsolták szürkeállományainkat ?, mint pl.: "a náci börtönök, lámpaerő és szappant készítették az áldozatokból", valamint a kor revizionistáinak nem álltak még rendelkezésére Fred Leuchter vagy Germar Rudolf kutatásainak eredményei, de nem volt lehetőségük az internetet sem segítségül hívni véleménycserére, információszerezésre/küldésre. Maradt tehát a józan ész, a megfigyelő, a felismerő és a logikai képesség. Mindezen tulajdonságokat Alföldi esetében a hungarista elitre jellemző rendkívül magas intelligenciaszint és általános műveltség is élesztette.

Költőnk, akinek a nevéhez többek között a XX. század egyik legjobb magyar verse, a *Csak a gyökér kitarson!* is fűződik, 1958-ban Mauthausenben járt, a "haláltáborban", majd újtárolt és az ott tapasztaltokról egy részletes riportot írt a humor fegyverével is élve. Különös firtóra a sorsnak, hogy Alföldi több mint ötven évvel ezelőtti meglátásait ? írását természetesen nem ismerve, így attól teljesen függetlenül ? mára a revizionista kutatók tudományos vizsgálatai is igazolták. Sőt, időközben még a ?hivatalosnak? mondott (tehát továbbra is hazudozó) történetírás is kénytelen volt elismerni, hogy Mauthausenben NEM VOLTAK GÁZKAMRÁK! Ettől függetlenül egy, az amerikai megszálló hadsereg által rendezett kirakatper keretében 1947. májusában a táborban szolgálatot teljesítő németek közül 49 személyt ítélték halálra és akasztottak fel olyan bűnökért, amiket el sem követtek.

(Alföldi Géza eme írásának megszűlési körülményeiről és egykori botrányos fogadtatásáról a Dobszay Károly által írt utószót is kiemelten ajánljuk figyelmükbe!)

Kuruc.info

Világcsalás-Mauthausen!

A szeptemberi nap ragyogó ezüst palástot terít a Duna békésen csobogó hullámaira. Kocsim, mintha maga is gyönyörködne a folyam szépségében, olyan vigan duruzsolva nyeli a kilométereket a nagyszerű osztrák úton. Mögöttünk lassan eltűnik Linz. A Duna bal partján haladunk, utunk célja délelőltre: Mauthausen! Annyit olvastam, hallottam már erről a helyről, ahol a - természetesen teljesen ártatlan - zsidók és egyéb foglyok tízezreit mészárolta le a bestialis módon a SS táborország, hogy végre szeretném a saját szememmel látni a borzalmas eme színhelyét.

Mauthausen, a Duna bal partján, kedves kis városka, inkább békés haláláira. Az öreg házak lenyűnnek a folyam partjára és mintha gyönyörködne a hullámok játékában. Jóval a útra. Hegyek felfelé visz az út, de a tábor ma imponáló a benyomás. Mint valami jó állapotban dologát. Hatalmas várkapu fut be a kocsim az u becsületes, szolid munka. Még mindig nem fest legyilkoljanak. Valahogy érthetetlennek találok, Dunára.

A tábor az egész vidéket uralja és annak legsze lentebb fekvő városkában. Az elő-udvarból győ helyiségeibe vezet egy masszív, de művészi. Megtudom később, hogy itt laktak a tábor őrei, felvételekkel. Az épület földszintjén két ablak ny terebélyesek közé tartozó férfi áru emléktárgya nő és a férfi csak beszélnek franciául, de nem h bizonynal az égetőkemencéből kikerült "áldozat

Ami kapható, megvásárolom, mert feltett szánd belül megállapítom, hogy nem diplomata. Nem

Hirdetés

felé. Rákanyarodunk mi is a tábor felé vezető uk meg. Így kívülről határozottan komoly, határozottan szép. Akárki tervezte, értette a ; jó állapotban lévő kapu. Minden masszív, ábban 122.767 embert vadállati módon gy kisebb hegy tetejére, gyönyörű kilátással a

aggeltől késő estig napfény, nem úgy, mint a ; egy másik előtérre, ahonnan a tábor belső belső bejáratával szemben gyönyörű épület. ti fal tele a szörnyűségeket ábrázoló ;ő asszony, a másikon egy szinten a opológójával foglalkozzék, hogy megállapítsa, van bennük, s ez máris eldönti, hogy minden ról van szó.

gnézek mindent. Utitársamról két percen

© mindenkilapja.hu

Hirdetés